

[Statsministeren.]

demokratisk. Nu, Programerklæringen fra Odense, fra denne skelsættende Genfødselskongres, siger jo ganske vist noget andet.

Man taler om en fredelig Revolution, hvorunder Fagforeningerne og Marxismen skal afskaffes. Tænk, er det ogsaa demokratisk? Det vilde i alt Fald ikke blive betragtet som demokratisk, hvis vi sagde, at de konservative Foreninger og Konservatismen skal afskaffes. (*Christmas Møller*: Der staar heller ikke „Fagforeningerne“. De citerer galt, Hr. Statsminister.). Der staar „Fagforeningerne og Marxismen“ (*Christmas Møller*: „Fagforeningstyranniet“), ja. Jeg tror, det tjener Sagen bedst, hvis jeg faar Lov til at tale alene, saa kan det ærede Medlem tale senere. (*Christmas Møller*: Ja, men saa citer rigtigt.). Jeg har ikke citeret. Jeg har kun sagt kort, hvad der staar i denne bombastiske Resolution. Der staar: en fredelig Revolution, hvorunder Fagforeningerne og Marxismen skal afskaffes. Vi kan maaske engang senere faa en Antydning af, hvordan denne fredelige Revolution skal foregaa. I et Land, der ikke er saa fjernt, taler man ogsaa om, at det er en fredelig Revolution, som er foregaaet, og at hele Folket staar samlet, bortset fra dem, formoder jeg, der sidder i Fængsler eller Fangelejr. Helt fredelig og demokratisk føles i hvert Fald ikke denne fredelige Revolution af dem, der ønskede at bevare Aandsfrihed og Overbevisning. Men det er jo muligt, at det ikke er saa let for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller at sige os, hvad Meningen rigtigt er.

Men der findes jo ogsaa en konservativ Ungdomsorganisation, og den har da løftet noget paa Sløret. I Bladet „Konservativ Ungdom“ — jeg formoder, det er Organet for de grønne Slips — har man forleden faaet noget mere af Sandheden at vide end i det bombastiske Genfødselsdokument. Der ser jeg, man siger:

„Findes der et Demokrati i det Land, hvor den politiske Kamarille, der i Ly af Klassehadet og med dette som Vaaben har tilranet sig Magten . . . Klassehadets Diktatur, hvis sande Fanemærke . . . er Slaveri, Brutalitet og Klassehad.“ Se, det er for det første Bedømmelsen af andre. Og saa hedder det videre:

„Vi vil rejse det danske Folk til en flammende Protest . . . for at knægte, ja for at knuse Marxismen . . . Vi erklærer Krig.“

Ja, saadan staar der virkelig. Mon ogsaa

dette er Demokrati? Krigserklæring, grove Skældsord, Tilsagn om at knuse os, et Parti, der dog har en vis Udbredelse her i Landet. Jeg synes ikke, det lyder rigtig demokratisk. Naa, men naturligvis, fordi de unge svigter Demokratiet, er Partiet altsaa dog i Henhold til det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Erklæring paa den rette Vej. Ganske vist, Dagen efter at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde talt her og sværget til Demokratiet, ligefrem aflagt en Faneed, ja, saa kom der en anden konservativ Fører, ikke en ung Mand med grønt Slips, nej en aldrende Mand, Dr. Frantz Pio. Er han ogsaa Demokrat mon? I hvert Fald er han næppe i Overensstemmelse med Partiets Erklæring.

Jeg skal blot læse nogle enkelte Linier af, hvad han siger:

„Nu har der igen rejst sig en Verdensbevægelse, der denne Gang har fejlet det parlamentariske Styre væk i en Række Lande, og denne Bevægelse staar nu for vore Porte“. . . . Bag ved „ligger der en helt ny Idé, Oprøret mod Demokratiet. Dette Oprør er forklarligt nok“. Altsaa, en Tilhænger af Demokratiet præker Oprør mod Demokratiet. Efter saa at have udviklet et Klassehad, som man sjældent ser kraftigere udviklet i nogen Avis, af en navngiven Person i hvert Fald, siger han:

„Naar der saa udefra kommer en Bevægelse, der søger at feje det demokratiske Klassestyre væk, maa det blive Konservatismens Opgave at søge at overtage Føreren af denne Bevægelse.“ . . . Konservatismen kan „ikke indtage den haanende og afvisende Holdning over for den nye Bevægelse, som den hidtil har vist. . . den maa tage aaben Afstand fra Statsstyret i dets nuværende kompromitterende Form, den maa tage aaben Afstand fra Demokratiet. . . Konservatismen. . . skal gribe den nye Tids Ideer og stille sig i Spidsen for den fredelige Revolution.“

Ja, jeg siger Tak for denne Demokrat. Han er i hvert Fald ikke uinteressant som Demokrat betragtet. Helt tillidsvækkende, maa jeg sige, lyder det altsaa ikke, hvad dette Parti repræsenterer af demokratisk eller udemokratisk Opfattelse. Hvis Dr. Pio nogen Sinde kunde faa Magten, saa kender vi altsaa nu Resultatet. Heldigvis er Faren ikke stor, men derfor er det alligevel værd at erindre sig Mandens Hensigt.

Disse Bemærkninger har jeg gjort, fordi jeg synes, det er rimeligt, at man vogter sig for et Parti, der har Personer, som for-